

Hirdetések

1. Szerdán, január 6-án ünnepeljük **Urunk megjelenését** (*Vízkeresztet*), ami **parancsolt ünnep**. A *Magyarok Nagyasszonya kápolnában* csak előesti mise lesz **kedden** délután **5 órakor**. **Szerdán**, az ünnep napján a *templomban* **reggel 7-kor, 8-kor** (iskolamise) és **este 6-kor**, *Csemőben* pedig délután **4-kor** mondunk **misét**.

2. *Vízkeresztkor* kezdődik meg a **házszentelések** időszaka. A házszentelés szertartása során a pap az újonnan megáldott szenteltvízzel meghinti a lakásokat, házakat; megáldja a benne lakókat, dolgozókat. Kérjük, hogy akik szeretnék megáldatni új házukat vagy lakásukat, jelezzék azt a sekrestyében.

3. Jövő vasárnap, január 10-én lesz **Urunk megkeresztelkedésének** ünnepe. Ezzel az ünneppel véget ér a karácsonyi idő, és megkezdődik az *évközi*.

Hittanórán így szól a tanár: - Pistike, sorold fel tetszés szerinti sorrendben a Tízparancsolatot! Pistike: - Lássuk csak... Hatodik, ötödik, kilencedik, első, harmadik, második, nyolcadik, negyedik, hetedik, tizedik... *** A szerzetes kimegy a hegyekbe sétálni s elmélkedései közben hirtelen kibukkan a sűrűből egy grizlimedve. Elkezd rohanni, a medve utána. Látja, hogy semmi esélye már, ezért letérdel és elkezd imádkozni: - Istenem add, hogy ez a medve irgalmas keresztény legyen! Isten meghallgatta, a medve letérdelt és elkezdett magában beszélni, miközben az égre nézett: - Édes Jézus légy vendégünk, áldd meg amit adtál nekünk, ÁMEN!

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2021. január 3. XIV. évf. 78. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel:* +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

KARÁCSONY UTÁNI II. VASÁRNAP

A dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek. Gyűjtsön lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reményre hívott meg benneteket, milyen gazdag az a felséges örökség, amely övé a szentek között. (Ef 1,17-18)

A karácsonyi idő utolsó napjai kezdődnek. Van, aki kétségbeesetten konstatálja, hogy vége a szünetnek, újra kezdődik az iskola, vissza kell térni a munkába. Van, aki nagy elhatározásokat tesz, hogy intenzív fogyókúrába kezd, hogy leadja az ünnepek alatt felszedett kilókat. Van, aki csalódott, hogy csak röviden találkozhatott a szeretteivel vagy éppen amiatt, hogy a rokoni összejövetelek nem úgy sikerültek, mint remélte volna. Van, akiben nosztalgia ébredt Isten után, és érzi, hogy jó lenne többet foglalkozni az istenes dolgokkal... Így vagy úgy az ünnepek hatottak ránk, alakítottak minket... de milyen irányba? Vétek lenni visszatérni a hétköznapi rutinjába anélkül, hogy belegondolnánk, mit adott nekünk karácsony, mire tanított minket Isten az ünnepek alatt. Kérdezzük meg ezért magunktól, hogy mi érintett meg ezekben a napokban. Isten eljött közénk, hogy találkozzon velünk. Közel lépett mindnyájunkhoz, és próbált megszólítani. Kevesen elég nyitottak Istenre ahhoz, hogy Ő közvetlen módon tudna velük kommunikálni. Legtöbbször közvetett módon teszi ezt: másokon vagy történéseken keresztül, vágyakat vagy hiányérzetet ébresztve lelkünk mélyén. Csendesedjünk el! Próbáljunk figyelni Istenre, meghallani, amit mondani szeretne nekünk! Ő is tartogat számunkra karácsonyi ajándékot, és az Ő ajándéka a legértékesebb mind közül.

Ferenc pápa Admirabile Signum kezdetű apostoli levélből (utolsó rész)

9. Amikor közeledik vízkereszt ünnepe, elhelyezzük a betlehembe a három bölcs szobrát. A csillagot figyelve azok a keleti bölcs és gazdag urak útnak indultak Betlehem felé, hogy megismerjék Jézust, s aranyat, tömjént és mirhát adjanak neki ajándékkul. Ezeknek az ajándékoknak is allegorikus jelentése is van: az arany Jézus királyi volta előtt tiszteleg; a tömjén istensége előtt; a mirha pedig szent emberisége előtt, mely megismeri majd a halált és az eltemetést. Nézve a betlehemnek ezt a jelenetét el kell gondolkodnunk azon felelősségünkön, hogy minden kereszténynek evangelizátornak kell lennie. Mindnyájan az örömhír hordozójává válunk azok számára, akikkel találkozunk, és tanúságot teszünk a Jézussal és az ő szeretetével való találkozás örömről az irgalmasság konkrét tetteivel.

A mágusok azt tanítják, hogy nagyon messziről is el lehet indulni, hogy elérjük Krisztust. Ők gazdag emberek, bölcs idegenek, a végtelen szomjazói, akik hosszú és veszélyes útra indulnak, mely Betlehembe vezet őket (vö. Mt 2,1–12). A kisdéd Király előtt nagy öröm járja át őket. Nem botránkoznak meg a környezet szegénységén; nem tétováznak térdre ereszkedni és imádni őt. Színe előtt megértik, hogy Isten, amint kiváló bölcsességgel megszabja a csillagok mozgását, úgy vezeti a történelem folyását, letaszítva a hatalmasokat és felmagasztalva az alázatosokat. És hazatérve hazájukba minden biztonnyal elmondják majd ezt a meglepő találkozást a Messiással, elindítva az evangélium útját a népek között.

10. A betlehem előtt szívesen visszagondolunk arra, amikor még gyerekek voltunk, és türelmetlenül vártuk, mikor kezdhethük el építeni. Ezek az emlékek arra indítanak bennünket, hogy mindig újból tudatosítsuk, milyen nagy ajándékot kaptunk azáltal, hogy átadták nekünk a hitet; ugyanakkor megérezzük velünk annak kötelességét és örömét, hogy gyermekeinkkel és unokáinkkal megosszuk ugyanezt a tapasztalatot. Nem számít, hogyan rendezzük be a betlehemet, lehet mindig ugyanolyan vagy változtathatjuk minden évben; csak az számít, hogy szólítsa meg az életünket. Bárhol és bármilyen formában a betlehem Isten szeretetét beszéli el, Istenét, aki gyermekké lett, hogy elmondja nekünk, mennyire közel áll minden emberhez, bármilyen állapotban legyen is. Kedves testvérek, a betlehem a hit édes és igényes átadási folyamatának része. Gyermekkortól kezdve, majd minden életkorban arra tanít bennünket, hogy szemléljük Jézust, érezzük Isten irántunk tanúsított szeretetét, hogy érezzük és higgyük, hogy Isten velünk van, mindnyájan gyermekek és testvérek vagyunk annak a kisdédnek, Isten Fiának és Szűz Mária fiának köszönhetően. És érezzük, hogy ebben áll

a boldogság. Szent Ferenc iskolájában nyissuk meg szívünket ez előtt az egyszerű kegyelem előtt, engedjük, hogy a csodálkozásból egy alázatos imádság szülessen: „köszönetünk” Istennek, aki mindenben osztani akart velünk, hogy sose hagyjon magunkra bennünket!

Házzszentelés

„Békesség e háznak! És minden lakójának!” – szól a köszöntés vízkereszt táján, amikor keresztény családoknál lakásszentelést tartanak. Mire való ez a szokás, miért jó házzszentelőt tartani? (...) A vízkereszt a karácsonyi ünnepkör egyik fontos mozzanata. „Az Ige testté lett, és közöttünk vett hajlékot” (vö. Jn 1,14) – ezt ünnepeljük ebben a néhány hétben, és ilyenkor különösen is fogékonyak vagyunk arra, hogy kicsit „otthonosabban” gondoljunk Istenre: az ő hajléka akár a miénk is lehet. Jó alkalom lehet a házzszentelés a család és a plébánia (valamelyik) papjának baráti találkozására. A pap ilyenkor más emberként, „emberként” is megmutatkozhat, és ő is közelről találkozhat egy keresztény család valóságával. A lelkipásztor számára fontos érintkezési felület ez a családokkal, melyek az Egyház legalapvetőbb sejtjei, Isten szolgája pedig annak megerősítését hozza a családok számára, hogy fontos szerepe van a nagyobb közösség egészében, és az Úr szeretettel törődik az otthonnal. A családgyház kapcsolata erősödik a plébániaegyház nagyobb közösségével.

Azután a vízkereszti liturgiában megszentelt vizet hinti a pap vagy a családfő a ház vagy lakás minden egyes helyiségébe. (...) Mi ennek az értelme? Miért nem elég csak mondjuk a nappaliban hinteni a szenteltvizet? Egyfelől persze, hogy elég lenne. Ám azzal, hogy ilyenkor végigjárjuk a házat, átélhetjük, hogy Isten szerető figyelme az otthon minden szegletére kiterjed, nem marad rejtve előtte semmi az életünkből, és a legegyszerűbb szükségleteink is fontosak a számára. Ő betölti a családi hajlékot. Betölti közös életünket. Semmi sem idegen számára belőle. Hiszen emberré lett, egy lett közülünk! (...) Végül, a szentelés befejező gesztusaként a bejárati ajtó szemöldökfájára felírják az évszámot, valamint a C + M + B betűket, amelyek a latin mondatot rövidítik: „Christus Mansionem Benedicat”, vagyis „Krisztus áldja meg e hajlékot!”. Ez a néhány betű egész évben, nehéz és szép pillanatokban, örömben és gyászban emlékeztethet arra, hogy Krisztus áldó keze minden körülmények között otthonunk felett van. Ez talán abban is segíthet, hogy döntéseinkben, otthoni viselkedésünkben, bűneinkből való felállásunkban tudjunk kihez igazodni. Hiszen Ő nem hagy el bennünket. (Forrás: Magyar Kurír, Fehérvári János bencés szerzetes, teológus)